

6. De doop is niet in plaats van de besnijdenis gekomen. De rechten der wet –doe dat en gij zult leven– werden bewaard in de voorhuid, Rom.2:26. Deze rechten had de mens verloren door zijn val in Adam. Hiervan betuigt de apostel: Het gebod, dat ten leven was, hetzelfde is mij ten dood bevonden. Middels de besnijdenis werd daarom een stenen mes der gerechtigheid in het vlees van de man gezet, met name daar waar vanuit hij vrucht kon voort brengen. De afgesneden voorhuid (= oude natuur) werd in de grond begraven. Uit de eerste Adam geen vrucht meer in der eeuwigheid, uw vrucht worde uit Mij gevonden, zei de Heere Jezus Christus. De vrouw in Israël werd niet besneden omdat zij alleen uit haar man vrucht kon dragen. Omdat het geestelijk verkoren Israël de bruid van Jezus Christus is, en derhalve uit mannen en vrouwen bestaat, kan ook zij alleen door geloofsgemeenschap vrucht dragen uit haar Tweede Man, Rom.7:4b. Toen Christus het Heil voor Zijn bruidskerk verwierf ging bij Hem het zwaard van Gods gerechtigheid door Zijn onschuldige vlees dat Hij had aangenomen, opdat al de overtredingen van Zijn Bruidskerk veroordeeld zouden worden in Zijn aangenomen vlees. Opdat het recht der wet geestelijk vervuld en verheerlijkt zou worden in Zijn verkoren Bruidskerk, Rom.8:3-4. Christus Jezus en Dien gekruist is een Middelaar van verwerving, maar ook een Middelaar van toepassing. Bij de toepassing en schenking van dit verworven Heil door God den Heilige Geest wordt de bruid van Christus geestelijk besneden (Kol.2:11-13), dit is het hartverscheurende berouw vanuit een onhoudbare nood voor God over de bedreven zonden jegens Wet en Evangelie, zijnde met Hem begraven in de dood door de doop, Rom.6:3-6. Opdat het recht der wet in ons verheerlijkt worde, in en door een weg van geestelijke kruisdood en opstanding, De ondergang in het doopwater is derhalve een teken van de geestelijke afsnijding en doding van de heerschappij van Adam onder een verbroken werkverbond, nooit geen gerechtigheid en heiligheid meer uit de werken van het vlees, en de opgang uit het doopwater is een teken van de geestelijke inlijving in de Tweede Adam onder een vervulde wet, toegepast en verheerlijkt door de Geest der Belofenis. Om deze reden ontving de Heere Jezus ook Zijn drievoudig ambt van Zijn hemelse Vader zijnde het Voorwerp des geloofs met de Heilige Geest Die Zich aan Zijn ontvangen ambt paarde waardoor Hij met vrucht Zijn ambten kon vervullen nadat Hij gedoopt was in de Jordaan door Johannes de dooper. Bij de onderwerpen des geloofs die in Hem geloven en met Hem verenigd zijn geschiedt dit wezenlijk niet anders, ook zij ontvangen het ambt aller gelovigen van hun hemelse Vader in het uur der minne bij hun geestelijke besnijdenis waarop zij de verworven Geest van hun oudste Broeder ontvingen waardoor zij in Zijn opstandingskracht uit hun doodstaat en graf der zonden op mochten staan tot een nieuw godzalig leven, en dus ook hierom werden alleen de mannen in Israël besneden in hun vlees dat vrucht voort kon brengen, en werden alle gelovige mannen en vrouwen gedoopt in water. Derhalve mocht ook geen onbesnedene eten van het vlees van het onschuldig plaatsvervangende geslachte paaslam tot vereniging, Ex.12:44,48, Joh.6:53-57, waarna Israël uittoog richting de Rode Zee. Het bloed van het geslachte paaslam en het water in de wolkkolom hebben Israël uitgeleid in vrijheid, vergelijk Efeze1:13. Door de rode zee (= beeld van de doop) werd Israël onder leiding van de wolkkolom in de woestijn geleidt, waar zij gejuicht en Gode lofzangen gezongen hebben vanwege hun blijdschap en vreugde over hun verlossing, dagelijks gegeten van het hemelse manna, gedronken van het water uit de steenrots, Gods heilige wet in vrijheid ontvangen die in de ark des verbonds werd gelegd (beeld van vervulde wet in Jezus Christus), en nader onderwezen werden in hun verlossing uit het diensthuis middels de dienst der tabernakel. Evenzo was het gestorte bloed bij het koperen brandofferaltaar en het water in koperen wasvat de toegang tot de gouden tafel der toonbroden en de gouden kandelaar (menorah) in het Heilige. Het gouden wierookaltaar ziet op de geestelijke vrucht van aanbidding in het hart tot God door Woordbediening en Sacramentsbediening (HA). De gelovige Kerk van Christus wordt geestelijk gedoopt in Zijn vervloekte kruisdood (Rom.6:3) tot vernietiging en begraving van zonden, tot één Lichaam (= gemeente van Christus) gedoopt waarvan Christus het Hoofd is (Gal. 3:27) waardoor ze één van zin en eensgevoelend zijn, en in één Geest gedrenkt (1 Kor.12:13, Rom.8:9-11, 1 Petr.3:8, Phil.2:2) tot heiliging en vernieuwing des levens. Hiervan is de uitwendige doop een beeld en afschijnsel. Dit was het teken van Jona den profeet!

7. Onze kerken worden op een roomse wijze gebouwd en in stand gehouden door besprenkelde kinderen vanaf hun 18^e levensjaar een valse geloofsbelijdenis te laten doen op grond van een verondersteld geloof, die in de plaats kwam van de roomse commune. In de roomse kerk wordt bij het doen van de commune voor het eerst deelgenomen aan de eucharistieviering, ofwel de kerkelijke toegang tot het verbroken lichaam van Christus. In onze kerken verkrijgt men bij de geloofsbelijdenis van een historisch geloof een kerkelijk recht en toegang tot deelname aan het Heilig Avondmaal. Van deze roomse traditie is wezenlijk nooit op een bijbelse wijze afscheid genomen! Op dergelijke wijze verbind men de jeugd door een on-Bijbelse doop door besprenkeling met water en een valse belijdenis aan de kerk, op grond van een verondersteld toekomstig (waan)geloof, waardoor men verzekerd is van hun financiële bijdragen en de kerkelijke macht. Op deze wijze hebben de apostelen de christelijke gemeenten nooit gebouwd, maar heeft Rome (en onze kerktraditie) wel zijn kerken van goud gebouwd. Hierbij wens ik nog deze kanttekening te plaatsen dat, als iemand in de grote gemeente van ds. Charles Haddon Spurgeon aangaf door de prediking van het Goddelijke Woord tot verlossing te zijn gekomen, mocht deze persoon voor een godvrezende kerkenraad een eenvoudig verslag doen van zijn/haar verlossing door een waar geschonken geloof in Jezus Christus, waarna de kerkenraad besloot of hij/zij mocht worden toegelaten tot belijdeniscatechisatie waardoor ze door God in deze middelijke weg in hun verlossing nader werden onderwezen. Vanuit de gesprekken die daaruit volgden en ontstonden en ook de vragen die werden gesteld, probeerden onderwijzers op te merken of er waar geloof, geloofsvertrouwen en geloofskennis in het hart van de gelovige was, al was het maar de minste mate des geloofs, en daarbij een begeerte naar opwas van deze geschonken zaken. Dan pas werd besloten om wel of niet te gaan dopen. Ik ben mij er van bewust dat het op kerkelijk vlak schier overal maar ten dele is, en dat het koren met het onkruid gezamenlijk zal opgroeien, laten we hierbij ook deze donkere geesteloze tijd niet vergeten, en ik besef tevens dat er in de begintijd van de vroege kerk vrij snel werd gedoopt nadat iemand zijn geloof in de Heere Jezus Christus had beleden en de dienst des satans had afgezworen, waarbij echter ook waangelovigen zoals Simon de tovenaer en Ananias en Safira voorbij kwamen, en ook elke zondag het Heilig Avondmaal werd aangericht en bediend, dit was de glorie tijd van het begin van de kerk op aarde. Vanwege de donkerheid en geesteloosheid daarbij vergeleken heeft Calvijn, notabene ten tijde van de reformatie waarin velen tot bekering kwamen, besloten om slechts viermaal per jaar het HA te vieren. Ik denk dat we vanuit dit kader hetzelfde voorzichtige doopbeleid binnen de gemeente van dominee C.H. Spurgeon moeten beschouwen. Ten alle tijden beseffende dat alleen God Drie-Enig de enige Hartenkenner en Nierenproever is en blijft.

8. Over de drieverbondenleer van de CGK, die vanuit het verbond der werken, het verbond der genade, en het verbond der verlossing leren en preken. Het onderscheid van het verbond der genade en het verbond der verlossing is dat, zielen die op het erf der kerk uit gelovige ouders zijn geboren, zijn gedoopt, belijdenis van de waarheid hebben gedaan, derhalve kerkelijk meelevend zijn en onder de wekelijkse Woordbediening verkeren, onder het verbond der genade vallen, en verlorene zielen onder het verbond der verlossing, hetgeen een verbondsmatige prediking aankweekt waardoor het schijnt dat degenen onder het verbond der genade bevoorrecht zijn en derhalve een streepje voor hebben op de zondige onkerkelijke verkoren hoeren en tollenaars. Calvijn leerde helaas ook dat in de harten der zuigelingen uit gelovige ouders geboren, alrede een zaad des geloofs is geplant. Menen uit met zulke onbijbelse gedachtegangen en valse veronderstellingen, en met zulk een dwaalleer en verbondsmatige prediking dewelke vele halve bekeringen en schijnvroomheden hebben gebaart, hetgeen voortkomt vanuit overblijfselen van de roomse vervangingstheologie die in tegenspraak is met de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze, vergelijk Rom. 4 vers 3-8. Dewijl toch de Heere Jezus het schijnvrome farizeïsme en de zondige hoeren en tollenaars, allen op één en dezelfde hoop veegde. Mede hierom zocht het farizeïsme Hem gedurig te doden, omdat ze meenden kinderen Abrahams te zijn...terwijl de godzalige werken Abrahams hen ontbraken. Gij die dus wenst te roemen in al de valse voorrechten, van uw geboren zijn in een godsdienstig nest, derhalve een christelijke opvoeding verkreeg, in uw besprenkeld zijn met doopwater, in uw valse belijdenis, in uw keurig nette kerkgang, en verder in al uw kerkelijke deugden en godsdienstige plichten zonder een waar geloof, waarmee ge Gode aangenaam zoekt te zijn en geschikt meent te kunnen worden voor Zijn genade, lees dan even in Mattheüs 1 uit welk overspelig geslacht van hoeren en tollenaars de Heere Jezus Christus geboren wilde worden. Vele laatsten zullen hierom de eersten zijn, die in niets anders meer kunnen roemen dan alleen in Gods vrije geschonken genade en het volbrachte offerwerk van de Heere Jezus Christus. Het gaat dus om de geestelijke verkoren kinderen Abrahams die hem in de voetstappen van zijn geschonken geloof zijn gevolgd. Wij zijn allen dode verloren zondaren en hebben allen dezelfde genade nodig voor tijd en eeuwigheid. Is het dan niet waar dat God door de lijn der geslachten heen werkt? Dit is zeker waar, maar wat kon de goddeloze Manasse, zoon van de godvrezende koning Hizkia, hiermee? Had hij dan toch een streepje voor op het blinde heidendom dat nog toegebracht moest worden omdat hij uit een godvrezend geslacht was geboren, terwijl hij van zijn eigen drekgoden en zijn vervloekte kinderofters aan de duivelse Moloch nog niet was verlost? Nee toch?! Ten diepste is er slechts één verbond, en dat is het verbond der werken waarin Christus Jezus is getreden en hetgeen door Hem is opgeluisterd, verheerlijkt, en volmaakt volbracht, Hij is mens geworden en heeft het vlees van de mens aangenomen, opdat de overtredingen van diegenen die in Hem geloven in Zijn aangenomen vlees veroordeeld en begraven konden worden, vergelijk Rom. 8 vers 2-4 en Gal. 4 vers 1-6.

Lees evt. hier verder over 22 stellingen tegen onze kerkelijke traditie : [klik hier](#)

D.J. Kleen